

Beste Vrienden, beste sympathisanten,

Als voorzitter van de vriendenkring van het 24 Li, heet ik jullie, in naam van mezelf en van de voorzitter van de GRWV, de groepering reservemilitairen van West-Vlaanderen, LtKol Peter Pattyn, welkom op dit jaarlijkse feestmaaltijd.

Reeds enkel jaren sluit de Vriendenkring zich aan, aan het Korpsfeest van de groepering en ik geef toe, deels uit gemakzucht, want dan moeten we zelf niet op zoek te gaan naar een locatie, maar ook door het feit, dat onze leden met militaire achtergrond, ook deel uitmaken van de groepering. Het is voor hen kostenbesparend.

Daarbij is gedeelte smart, halve smart. En om de 2 jaar een speech voorberieden is één van die gedeelde smart.

Met mijn aanhef, beste vrienden, heb ik iedereen hier tegenwoordig aangesproken. De etiquette en hoffelijkheid gebieden mij echter, een aantal aanwezigen persoonlijk te verwelkomen.

In de eerste plaats, nos amis français, Le CoL Jean Caenen et le Cdt Michel Vanloocke, soyez le bienvenu. Votre présence prouve de nouveau, la grande amitié, entre nos deux pays.

En in het bijzonder, Lt Kol Cristophe Onraet, onze nieuwe ProvComd, vergeef mij het woordgebruik “onze”.

Er was een tijd dat ProvComd'en in BRUGGE aanmeerden, de vorige kwam aangevlogen, maar U komt zo maar eventjes uit de lucht gevallen, dit, om niet over de opvallende kleur van de muts te spreken.

Kolonel, het is voor ons een grote eer, U te mogen verwelkomen. Uw aanwezigheid is voor ons, het mooiste bewijs, hoezeer U belang hecht, aan de reserve.

Dat het Prov Comdo in WVI ons genegen is wisten we al lang. En het mooiste bewijs, is het feit, dat de eerste inschrijving voor deze maaltijd van uit het commando gebeurde. En zoals Willem Vermandere het zong: "We noemen gen noamen, t'es te delicaat." Maar we appreciëren het wel.

Beste Vrienden, het jaar 2014 is bijna voorbij.

In het kader van de 100 Jarige herdenking van het begin van de 1° wereldoorlog, was het een druk jaar. Ik bespaar jullie de opsomming van het aantal herdenkingen, waar wij, als groepering, aanwezig waren, tenslotte moet de Voorzitter nog stof hebben voor zijn toespraak op de nieuwjaarsreceptie.

Toch was het nuttig, dat we aan deze zwarte bladzijde uit onze geschiedenis werden herinnerd, bijzonder aan feiten, die ons, in de loop der jaren, zijn ontgaan.

WOI wordt door de Westhoek, en ik bedoel dit niet verkeerd, beschouwd als hun oorlog. En terecht. Vanaf november 1914 en dit gedurende de volgende 3 jaren, was de Westhoek, het toneel van een niets ontziende stellingoorlog, met zijn duizenden slachtoffers: burgers, Belgische militairen, Franse militairen en militairen uit de gemenebest landen. Op het einde van de oorlog lag geen enkel morzel grond nog op dezelfde plaats. Zie de vele begraafplaatsen verspreid in het landschap.

Maar, vooraleer de frontlijn, zich ter hoogte van de Ijzer stagneerde, gingen 100 dagen vooraf, met vele belangrijke veldslagen en ontsierd door vergeldingen en wreedheden tegenover de bevolking. Denken we maar aan Luik, Leuven, Antwerpen, Diksmuide.....om er maar enkele te noemen

En eigenlijk, ver moeten we het niet zoeken, iedereen heeft zijn eigen verhaal, in zijn eigen stad of gemeente, ja zelfs in eigen familie.

Ook volgend jaar wordt, op gebied van herdenking, een druk jaar. Naast de WOI hebben we 75 jaar herdenking van het uitbreken van WOII. Daarnaast werd 200 jaar geleden, Napoleon verslagen bij Waterloo, uiteindelijk ook een belangrijk historisch feit. En stuk, de aanloop naar, na een zijsprong met Nederland, het ontstaan van België.

Willem Bilderdijk, een geschiedkundige, zei ooit: "In het verleden, ligt het heden. In het nu, wat worden zal!"

Beste Vrienden, we zijn hier vandaag samengekomen, omdat we het de moeite vinden om elkaar terug te zien, om herinneringen op te halen, om bij te praten.

Laten ons daarom genieten van deze maaltijd. Smakelijk!